

SCRC Chapter 076's resa till Olsovec i Tjeckien .

Onsdagen 27/5

Väder: molnigt men uppehåll ca: 12-14 grader.

Mötte upp med Roadcaptain Peter och Birgitte, Rosa och Stig vid OJ's parkering, sedan gick färden ner till Tågarp där Lene och Åke anslöt.

Färden gick vidare mot Ystad. Ve och fasa stor poliskontroll vid Sjöborakan, alla inkommande till en parkeringsficka för kontroll av mopeder.

Vi hade i princip klarat oss och blivit iväg släppta då en mycket otrevlig mc-polis rullade in jämsides med undertecknade och sade "Hur i helvetet kan vuxna människor spöka ut sig på detta viset" menade förmodligen våra mycket fina väster med våra fina SCRS-märken på, trodde väl att vi var någon form av Mc-ligister med anknytning till ökända Mc-klubbar, fick kanske inte den respons han hade väntat sig då han helt ignorades av oss, varpå han vände sig till dom andra poliser som redan dragit sig tillbaka och envisades med att jag i alla fall skulle åka dit på min illegala nummerplåt.

Det slutade med ombesiktning av hojen för ett för högt ljud från avgasrören och 1500: - i böter för nummerplåten.

Framme i Ystad tankades där upp för fortsatt färd till café Jaktpavillongen, och här anslöt Tailgunner Printer och Hilding, det blev en trevlig fika med Lennarts sambo Paulie. Biljetter och utförliga skriftliga instruktioner om hur allting skulle fungera på utresan och hemresan med Unity-Line överlämnades av Paulie, som är värd en stor eloge för hur fint allting var ordnat, "Ge henne en stor kram från oss alla Lennart" .

Väl framkommen till färjan, stod vi 10 personer och 7 mc och väntade på ombordkörning, fram kommer en liten polsk farbror och skulle riva av en bit av biljetterna (17 st.) då han var klar med detta enkla företag " visserligen lite rörigt med 10 förväntansfulla och äventyrslystna Sydkryssare omkring sig" envisades han med att två biljetter för mc fattades, vi alla var övertygade om att farbror'n hade fått alla delar han skulle ha och försökte övertyga honom om att han måste ha stoppat några i nån ficka, varvid han genomsökte dessa flera gånger men inte hittade några!!!! Han fortsatta att envisas med att vi försökte lura honom "man skulle nästan tro att det var han som ägde rederiet", efter en stund med ordväxling på polska "som vi inte förstod ett ord av" och engelska "som inte han förstod mycket av" hittade han dom saknade värdepapperen och vi kunde glida ombord på MS Polonia.

Där surrades våra fortfarande nytvättade och nyputsade ögonstenar fast efter alla konstens regler, under mycket sträng övervakning av deras hussar och mattar, efter fotografering av dyrgriparna tog vi oss upp till våra kajutor och avklädde oss våra mc kläder för att träffas i fartygets fina restaurang.

Där avnjöts en mycket god middag under massor av skratt och goda historier, tills ca midnatt då vi drog oss tillbaka tills respektive rum för en god natts sömn.

Torsdag den 28/5

Vid ca 06.00 träffades vi i restaurangen för intagande av frukostbuffé, en perfekt start på dagen och efter några koppar kaffe vaknade alla tills liv.

Med lite nervösa blickar in emot Polen konstaterades det att det var mulet och vått men uppehåll.

Vi återvände till våra nattkvarter och packade ihop våra tillhörigheter, klädde på oss våra mc-kläder och klättrade sedan ner i Polonias innanmäte för att glatt konstatera att våra kära moppar hade överlevt den långa färden över det stora havet, sedan stuvades allt bagage tillbaka på dem samma.

Några förväntans fulla minuters väntan i varma och svettiga bikerkläder innan vi kunde rulla av färjan och konstatera att vädergudarna inte var oss nådiga, in till sidan och dem som hade tagit med sig regnställ iklädde sig dessa under stor möda "inte lätt när man känner sig som en michelingubbe med redan fem lager kläder".

Färden fortsatte medan himlen hade öppnat sig rejält och slängde spannviss med kallt vatten på oss, efter ca 5 mils körning stannade vi och skulade en stund vid en busstur, det konstaterades att vi lärt oss lektion nr.1: Ha regnställ, regnskydd för handskar med på långturer, för vid detta laget var de flestas handskar "undantaget bussförarna som till våra missunnsamhet ännu hade torra handskar" redan så våta att vi kunde vrida vattnet av dom.

På det igen, ca 10 mils körning, nytt stopp för välbehövlig fika, dags för lektion nr.2: Ha alltid regnskydd med för dina mc-stövlar "åter bussförarna undantagna" Med gott fika i magen konstaterades att det var ett jävla väder men med dom bevingade orden från MR Printer "Det är bara att gilla läget" fortsatte vi på vår färd mot söder.

Efter div. tankningar, pauser och matraster, började vi konstatera att det nog skulle bli lite häftigt att klara av hela sträckan på en dag, men regnet avtog och det blev uppehåll, även temperaturen steg lite granne, så vi fortsatte med gött mod och optimism, passerade Wroclaw och satte kursen söderut mot de Sydpolska "Alperna"

Nu var klockan runt niosnåret och vi började klättra uppåt mot gränsen till Tjeckien, temperaturen föll, och det började småregna igen. Vi passerade ett ganska lyxigt "säkert också ganska dyrt" hotell stannade på nytt efter ett par kilometer och efter överläggning beslöts att leta upp ett hotell efter vägen för att övernatta då vi nu var båda våta, kalla, trötta och mycket slitna efter 17 timmars körning de flesta i regn.

Självfallet fanns där inget hotell när det behövdes, vi fortsatte och regnet ökade mer och mer, temperaturen var nu nere i 6 grader och vägen blev sämre och sämre, äntligen kom en skylt med information om att ett hotell som var öppet dygnet runt var att vänta några kilometer längre fram.

Detta var beläget några hundra meter från vägen, så vi svängde ner mot hotellet, det så ganska fint ut och endast ett par bilar på parkeringen, så humöret på gänget steg ett par grader.

Ett gäng våta och kalla Bikers tog sig in till receptionen och frågade den unga damen där om det fanns några lediga rum, med stora ögon vände hon sig till en man som satt mitt i sin

middag bakom disken, han skakade på huvudet och sade: Nein Keine zimmer alles voll” fullbelagd inga lediga rum”

”Förmodligen ville han inte husa ett gäng Mc-knuttar i sitt fina hotell”

Vi lyckades att få veta av damen i receptionen att 10 kilometer längre fram i den lilla byn Kraliky fanns där ett hotell som också hade öppet. Ganska missmodiga besteg vi våra moppar igen och kröp fram längs vägen i 30 -40 kilometer i timmen, regnet hade nu åter börjat slänga hinkvis med vatten på oss stackars Sydkryssare, nu började vi bli riktigt rädda att någonting kunde hända, för vi var definitivt inga bra och säkra mc-förare längre. Utan att de flesta av oss märkte det passerades gränsen till Tjeckien.

Äntligen ankom vi till Kralyki, men vart fan fanns hotellet, vi stannade under taket till en stängd bensinmack, och jag tog på mig att köra runt i byn och försöka lokalisera hotellet regnet hade nu tagit riktig fart och jag var i princip nästan blind av regn, med stor hjälp av Gerd lyckades vi hitta det till slut, tillbaka för att hämta gänget. Åter klev ett gäng våta Bikers in till receptionen och åter fick vi beskedet att allt var fullbelagd, nu ganska desperata bad vi på våra knän ”Please please help us” Klockan började nu närma sig midnatt, och damen i receptionen tog sin mobil och började ringa, först verkade det som hon inte fick något svar, vi började förtvivla och snackade om att hitta någon busskur så att vi i alla fall kom väck från regnet och kunde övernatta där, men så fick hon tydligen svar på mobilen och efter en lång harang på tjeckiska ledde hon ett par av oss tvärs över vägen till en äldre före detta turistbyrå, utanför stod en ängel som genast tog hand om oss, visade oss uppför en trappa och tro mig mina vänner himmelriket öppnade sig. 5 ”underbara” dubbelrum väntade med härliga sängar och tak över huvudet.

Ängeln från Kralyki visad sig att vara motorcyklars ängel också, hon travade med ut i regnet och öppnade en stor port in till ”MC-HEAVEN” garageplats till våra ögonstenar som vid det här laget inte var så rena och välputsade längre.

Väl uppe på rummen fick vi av oss våra våta kläder som hängdes upp överallt på trapppräcken och på var enda plats som fanns i detta himmelrike, ängeln kom nu med gamla tidningar att stoppa i våra våta stövlar, sedan visade hon oss in i ett allrum var vi kunde ta igen oss lite och smälta dagens upplevelser, sedan satte hon på kaffe och te, ”Måtte denna människa med sitt stora hjärta alltid möta samma vänlighet och värme som hon visade en frusen och våt samling svenska knuttar och spättor, en sak vet jag i alla fall: i mitt hjärta finns hon för evigt.

Alla drog sig nu tillbaka till sina lyor för att få en välförtjänt vila.

Fredagen den 29/5

Vaknade något så närt utvilade, åter var ängeln från Kraliky igång med sina underverk, plats var reserverade på restauranten mitt emot så morgonfika intogs för en billig peng och åter satte kaffet fart på de nordiska vikingarna, så vid gott mod packades där för fullt för den sista etappen mot Jevdonice. Nu var det också tid att betala ängeln från Kraliky för vår tid i himmelriket, 224 tjeckiska kronor per person ”vi hade nog varit villiga att betala MYCKET mer” Alla lämnade mycket generösa ”DRICKS” till våran ängel.

Det konstaterades att himlen ännu inte var färdiga med oss regnet strilade stadigt ner, så det var bara att bita i det sura äpplet och dra på sig regnställ och våta handskar och stövlar ”nu började även bussförarna att få dessa problem.

Ängeln följde oss ner till MC-Heaven och vi lastade åter på våra packningar, och efter många kramar och välgångsönskningar skildes vi från våran ängel i Kraliky. Nu återstod ca 14 mil av vår äventyrsresa till Jevdonice.

Nu konstaterades det att vi hade fattat rätt beslut att stanna för vi hade ALDRIG klarat dom sista milen, för nu snodde vägen runt sig själv i massor av serpentinsvängar.

Fantastisk vacker natur som vi njöt av i fulla drag, synd att vädret inte var med oss så det blev inga foton från denna vackra slutsträcka, visserligen slutade det att regna någon mil ibland men ”säkert som ett brev på posten” började det igen och någon värme kunde vi inte heller njuta av 6 -10 grader under de tre timmar det tog att nå fram till Jevdonice på smala men pittoreska vägar.

Äntligen framme på Camp Olsovec fick vi ett hjärtligt välkommen av Dennis en amerikansk tjeck (eller heter det en tjeckisk amerikan) som tyvärr också meddelade oss att Micke o Mange ev. inte kunde komma då dom precis som vi inte skulle klara att köra ner på ett dygn, och därmed inte kunde vara framme i Jevdonice för än sent på lördagen och som vi redan hade konstaterat behövde ge sig på tillbakavägen redan söndag morgon för att hinna med färjan till Sveas Rike.

Detta visade sig att vara ett klokt beslut då regnet tydligen inte skulle ge med sig på hela helgen, där kom ganska många millimetrar även om solen våga visa sig ibland, all heder åt Micke o Mange som ändå fick en fin tur i den västra och soliga delen av Europa

Vi fick nu alla tilldelade rum i huvudbyggnaden som VIP-gästar då det ansågs att det nog var för kallt för oss veka nordbor att bo i de ouppvärmade stugor och hytter, vilket de flesta av oss var jättenöjda med. Standarden var väl inte femstjärnig precis, men där fanns sängar och en dörr att låsa om sig, tillgång till dusch med båda kallt och varmt vatten, hyfsade toaletter, visserligen fanns där inga lås på dessa men vadå? **Det är bara till att gilla läget** som en välbekant kändis från Ystad brukar att säga.

Fortsättning följer om intresse finns att läsa om mina kanske lite långrandiga haranger.

Här finns några få bilder fler lär dyka upp, ryktet säger att där rent av kan bli lite film också.

<http://community.webshots.com/album/572773030Uqucym>

Den alltid så ihoptejpade Kimbo

Fredag 29/5 Del 2

Efter att vi hade installerat oss i våra sviter traskade vi ner till den lokala puben och snackade lite mer med Dennis om vad som skulle hända under dagen och fick lite intressant information om SCRC i Tjeckien. Lite mat fick vi också i oss, och inte att glömma tjeckisk öl som var väldigt efterlängtat av undertecknat!! U-mm va gött det va!! Prisarna var låga för både mat och dricka: ca 20: - till 35: - kr. för en varm rätt och ca 7: - kr för en halv liter öl konstigt nog kostade Coca Cola ca 10: - kr för ett glas.

Vi drog oss tillbaka för lite vila och annan verksamhet under ett par timmar på eftermiddagen.

På något sätt delades vi upp i två grupper senare, ena gruppen bestående av Lene, Åke, Birgitte och Peter besökte Festtältet vart där var hög stämning och karaoke men det kan de säkert själva berätta om bättre än jag som inte var där.

Andra gruppen " Vi gamla" som bestod av Rosa, Stig, Lennart, Stefan, Gerd och jag själv gick en promenad efter kvällsmaten " som förresten var ganska intressant!!" Sedan besökte vi det lokala vattenhållet och njöt av lite gött att dricka " Öl så klart för min del" och hade hur trevligt och roligt som helst, många roliga och trevliga men också lärorika historier och minnen från förr och nutid berättades, tiden bara rann iväg under skratt och skämt.

Runt midnatt drog grupp2 sig tillbaka för välbehövlig vederkvickelse i de så luxuösa sviterna, sängarna var värd ett kapitel för sig, sängen jag tillbragte först natten i hade 3 st. tvärgående bräder som jag kan känna ännu, mellan brädarna hängde madrassen eller vad det nu var som 4 kamelpucklar som inte hade blivit fyllt med vatten på länge, med andra ord inte så där övar sig bekvämt, men som en stor poet från Ystad brukar säga: **DET ÄR BARA ATT GILLA LÄGET**, efter förvånansvärd kort tid gled min sargade kropp in i Törnrosas värld.

Lördag 30/5

Gerd o jag vaknade förvånansvärda rätt så utvilade till et fuktigt rum med rinnande vatten på insidan av fönstret och ganska unken luft av alla våta mc-kläder och stövlar. Efter morgontoalet bak olåsta dörrar konstaterade vi att himlens makter inte tänkte förbarma sig övar oss ännu, regnet öste ner för omväxlings skuld, "skönt med lite variation på vädret i alla fall" Morgonmålet intogs vid åttasnåret, samtalet runt bordet tog åter fart efter några koppar Kawa "Nej nej inte din hoj Printer utan kaffe på infödingsspråket" Som sagd tog pratet vid och den heta frågan var, vad ska vi göra för att inte upprepa misstagen som gjordes på vägen ner, hur få tag i nya vattentäta handskar och skydd till stövlarna som fortfarande var våta efter nerresan. Lektion nr. 3 ha gärna extra handskar och yllestrumpor med på långturer med risk för regn.

Efterforskningar gjordes om där fanns någon mc-affär i Brno, det gjorde det men tyvärr stängde de Kl. 12.00 på lördagar, däremot fick vi rådet av SCRC's tjeckiska State Officer att åka in till ett varuhus för att där ev. kunna hitta va vi behövde, men regnet porla ner och vi var inte så sugna på att åka dom två milen in till Brno på våra våta hojar och inte heller kändes det så spännande att ta på dom våta mc-kläderna igen. Efter lite brainstorming kläcker Rosa av sig att man ju kunde ta en taxi dit, så enkelt "att ingen hade tänkt på det tidigare" Så full fart och grabba tag i Dennis för att få lite lokal hjälp med den lokala "Lingoen" Och han i sin tur fick ta i en lokal SCRC'are som villigt satte i gång att ringa till de lokala taxiföretagen, efter många försök lyckades han få tag i nån som var villig att trotsa faran och ta sig ut till "The wild Biker camp Olsovec" Men tyvärr hade han inga stora bilar så vi fick erbjudandet att ta två bilar istället, ny överläggning men vi tyckte att vi hade inget val utan att tacka ja till erbjudandet.

Taxibilarna skulle komma efter ca ½ timme, Dennis envisades med att stanna kvar för att prata Lingo med taxikillarna, fastän han därför missade sitt eget morgonmål, "Stort tack Dennis, hoppas vi kan visa dig lika stor hjälpsamhet om du någon gång kommer till moder Svea"

Efter en timma dök bilarna upp och Dennis förklarade för dem att vi var några Svedski som var tosiga nog att åka i två taxibilar för att besöka ett varuhus i Brno, och att dom skulle vänta kvar utan för medan dessa konstiga människor handlade vad de nu behövde, och sedan köra dom tillbaka till Campen. (Obs. fritt översatt från det lokala infödingspråket helt på mitt ansvar)

Ja då satt vi 6 tosiga Svedski i två formel1 bilar på väg till Brno, Jehuda mig va det gick undan, avståndet mellan dom två varierade från 30 cm. till ca 3 meter, snitthastighet var så mycket det gick både genom de ganska många kurvorna och de små lokala samhällen som passerades med blixstens hastighet, samtal med vår ganska unga pilot var helt omöjlig då han inte begrep ett ord av vara sig engelska, svengelska eller skånska.

Fortfarande vid något så när god hälsa "maginnehållet var kvar" anlände vi till Globus Supermarket "hette det så??" och våra kamikazepiloter parkerade utanför ingången och visade med div. gester att dom skulle vänta på oss, så vi knatade in för att gå på upptäcktsresa i denna för oss så främmande värld.

Väl innanför dörrarna tittade vi oss vilsna omkring, fick syn på en informationstavla, närmade oss förväntansfulla " Information är jo alltid bra att ha" Och stirrade stumt på tavlan och sedan på varandra, skakade på huvudet och försökte med den berömda manliga logiken att uttyda vad som stod på tavlan, det enda vi begrep var att vi inget begrep, som den stora historieberättaren från Ystad brukar säga: DET ÄR BARA TILL ATT GILLA LÄGET.

Fortsättning följer om inte ni vid det här laget är utleda på min svada.

ALLA FEL ELLER FELTOLKNINGAR I TEXTEN ÄR MINA EGNA.

Den alltid så tjötiga Kimbo

Lördag 30/5 Del 3

Med stort mod trängde dom 6 svenska "Jo om jag ska vara ärlig var där väl en halvdansk också" in i denna djungel av butiker med konstiga namn, det visade sig då snart att det var ju som hemma, vanliga affärer: kläder, elektronik, kosmetika och födoämnen, vi hade fått veta av nån inföding på Campen at där skulle finnas nån affär som hette Baumarkt som skulle kunde ha vad vi sökte, så vi lyckades lokalisera denne, vi ändavände hela affären utan att hitta nåt i klädesväg som skulle gå att använda som regnskydd för våra utsatta kroppsdelar, dock lyckades vi hitta några strumpor som så ut att kunde motstå lite kyla "det gjorde dom inte".

Hilding hittade ett par hårtorkar som han tänkte kunde vara bra att torka stövlar och handskar med, Gerd hittade ett stort badlakan som var bra att ha när man duschade "Vi hade bara små handdukar med oss inte så bra när duschrummen låg ute i korridoren "Lite svåra att skyla sig med"" .

Efter att vi hade rekognoserat terrängen framstod fakta, inte mycket av planerade inköp kunde göras, vi tröstade oss med lite glass.

Då kom någon på den geniala iden att vi kunde använda plastkassar för att skydda våra lemmar mot regnet, så med stor optimism plockade vi på oss några plastbärkassar och gick till kassan för att betala våra inköp, 5 koruna st. kostade regnskydden.

Efter väl förrättat värv funderade vi på att ta en fika, men insåg att vi ju hade två taxibilar stående med tickande mätare utanför, och det kändes som lite överkurs då.

På återturen till Campen bytte jag plats med Rosa "Mina nerver klarade inte att sitta fram igen" Returresan gick i samma flygande fläng som ditresan, väl framme vid målet visade det sig att hela Tjeckiens befolkning hade besluta att ta sig till Olsovecsjön för att ro drakbåtar, så vi fick stanna några hundra meter innan Campen. Vi betalade för Kamikazeupplevelsen "4000 Koruna för båda" Konstaterade att det nog var de dyraste plastpåsar någon av oss någonsin ägt, Lektion nr. 4: ha med plastkassar hemifrån.

Väl tillbaka i "sommarlägret" hälsade vi åter på i den lokala puben "som tydligen kallades The Grey Wolf, där stod nämligen en otrolig ful plastvarg på disken" fick lite gourmetmat och en behövlig öl till livs.

Där hade varit en massa lokala mc-turer planerade under förmiddagen till olika mål i omgivningarna med en hel del sevärdheter: grottor, slott och fina vägar, men nästan alla hade blivit inställda på grund av det som ramlade ner from ovan.

På eftermiddagen visade solen sig äntligen emellanåt och nu tog div. tävlingar sin början, först var det Slowrace "som handlar om att komma sist i mål" Våran Roadcaptain gjorde mycket bra ifrån sig och slog nästan alla dom tjeckiska deltagarna, en mycket hedrande andraplats blev det till Peter, min egen insats varade i 2 sekunder "hmmm behöver nog träna på detta".

Nästa event var träffens snyggaste hoj, vi kände väl lite till mans "Eller kvinns" att vore vid det här laget rätt så otvättade och oputsade ögonstenar inte hade så stora chanser "hade de däremot varit i samma kondition som innan avfärden hade tjeckerna inte hatt en chans" Det var en ganska så snygg Valkyria som rodde hem den vinsten. "Fan vad snygga dom är hade dom bara inte haft fyra cylindrar för mycket".

Bungyropedragging "Kan man säga så???" var nästa tävling, och undertecknat blev som gängets tyngste kort utsett att representera Chapter 076. Efter lite väl närgången kontakt med en tjeckisk sydkryssare blev jag fastspänd i någon sorts underlivssele, och i selen kopplades två såna där gummiband "Bungyropes" på huvudet fick jag en sån där plastkruka " det var väl för att förhindra att man sprängde nåt blodkärl i skallen" sen var det bara att ta sig framåt så långt det gick, inget problem tänkte jag 120 kg stoppar man inte så lätt, men uups vad fort den framåtgående rörelsen plötsligt tog slut, tog i för kung och fostervatten men inte hjälpte det mycket, 7,5 meter gav mig en hedrande sistaplats "Men tro mig jag tog i så att jag nästan blev eunuck på köpet". Vårän Rosa ställde också upp i den kvinnliga grenen och blev Queen of the show då hon lyckades med konsten att ta sig fram till en Tjeck som lockade med ett glas öl, och höll sig kvar så länge att hon hann svepa ölen innan gummibandseffekten tvang henne i retur.

Sen var det uppvisning av några mycket unga soldierboys and girls i konsten att kriga med softairguns med massor av ljudeffekter och blå rök, dom dog som flugor till högre och vänstra "Kanske inte så döda ändå, dom rullade undan när någon smällare kom för nära"

Nu var det åter tid för att njuta bordets fröjder "Hyfsat tjeckisk lantkost" men jag förstår inte varför de envisas med att ha halvvarmt sött te till allt de serverade, inga andra alternativ fanns i matsalen, men tvillingarna löste problemet och köpte själv sin dricka nere på "Den Grå Vargen" . Efter middagen blev det åter dags för en promenad i de Olsovec'iska omgivningarna, vädret var fortfarande nådigt och vi slapp att få vatten på våra numera ganska torra huvuden "Några grader kallare och vi hade behövt pälsmössor"

Då vi återkom till lägret var där fullt tryck i festtältet, nu med ett liveband som spelade så högt att det nog hördes i Brno 2 mil bort, vi tittade in en stund och försökte prata med de unga från första gruppen "Vi uppfattade att där skulle bli prisutdelning kl. 22.00" så vi drog oss stillsamt tillbaka "Vi kunde nog ha bullrat som en VTX med Vance & Hines, det hade inte märkts ändå" till det stillsamma lokala vatten hålet vart där endast var ca 95 Decibel och fortsatta gårdagens trevliga sysselsättning "Att massera skrattnusklerna" Och att njuta en god tjeckisk pilsner, fem minuter över nio kom en andtruten Peter vacklande in och meddelade att prisutdelningen hade börjat redan kl. nio och att Hilding skulle infinna sig i festtabernaklet för att få pris för längst ifrån kommande träff deltagare "1400 km. stor respekt till Stefan som tagit sig den långa vägen dit" nu störtade alla i full fart ditåt "Men inte Gerd, Stig och jag, någon fick stanna kvar för att vi inte skulle bli åtalade för en springnota LOL;-}").

Efter ett tag återvände rymlingarna till fadershuset, och vi alla beundrade den fina guldmedalj och det fina diplom som hörde till. Stämningen var hög och många gapskratt hördes denna vackra kväll i det numera ganska så regnfria Tjeckiska landskapet. En hel del optimism fanns för morgondagens påbörjade hemresa, nu var det slutregnat, nu kunde det bara bli bättre, stövlar och handskar var nu återigen torra med hjälp av div. hårtorkar och andra knep som dessa påhittiga nordliga sydkryssare hade hittat på. Som en mycket ödmjuk man från Ystad sa: NU GILLAR VI LÄGET.

Fortsättning följer kanske om ni inte tycker att det börjar bli tjatigt?

ALLA FELAGTIGHETER I OVANVARADE TEXT KAN BARA LASTAS MIG.

Den alltid så käftande Kimbo

Söndag 31/5 Del 4

Jag vaknade på morgonen vid 6tiden, konstigt nog ganska utvilat efter natten i den inte så ergonomisk välbyggda sängen "Den har väl stått där i ca 50 år och använts för att straffa olydiga sommarbarn!!"Försökte titta ut genom fönstren, konstaterande att det var vått, erinrade yrvaket att det ju var på insidan vattnet rann, kände lite hopp om att det var torrväder ute, gick och duschade och div. andra morronbestyr "som jag för allas välbefinnande inte tänker gå in på här" Klädde på mig för att gå ut och få lite "frisk luft" Nice det var uppehåll men helt igenmulet och där låg lite lätt dimma på dom omgivande "Bergen"

Efterhand dök de andra vikingarna upp, alla med blicken hoppfullt lyft mod himlen, och med den optimism som alla sydkryssare självklart har begåvats med, konstaterades att det blir nog en härlig ride när vi skulle inleda vår hemresa.

Morgonmålet intogs vid 8tiden med det vanliga teblasket "Vi köpte kaffe för 15 korunas extra" Sen var det dags att packa ihop våra tillhörigheter och ikläda oss våra munderingar "Hur nu vuxna människor kan spöka ut sig på detta viset, enligt en lagens väktare i Sjöbo". Västarna med ryggmärken fick vi ta på innanför jackorna, då vi blivit informerade av de tjeckiska bröderna att Hells Angels i Tjeckien tydligen inte accepterade att några andra klubbar hade någon form av ryggmärken, och att där kunde bli bråk om vi mötte någon av dom, " Jag tänkte för mig själv att de inte hade mött Gerd, då hade de definitivt inte varit lika tuffa längre LOL ;-}"

Mopparna lastades och de gjordes redo för avfärd, avsked togs med de kvarblivande medlemmarna av Chapter 076, och vi startade vår lila hemresa till moder Svea vid gott mod.

Efter att glidet lugnt och stilla ut av Campen "Lite muller åstadkoms nog ändå hehe!" närmade vi oss det lilla samhället Jevdonice, och ajajaj vem stod inte där, våra gamla "vänner" Fast i tjeckisk tappning den här gången, in vinkade till sidan "Lätt panikkänsla" visade det sig att de bara ville se våra pass och fordonspapper, undertiden återkom vår kära reskamrat regnet ;-), så det var bara som en känt före detta 08 brukade säga ATT GILLA LÄGET och under den vanliga mödan och stort besvär ikläda sig regnställ och dom dyrt inköpta plastpåsarna för vidare färd på de samma vägar som vi tidigare hade befarit med våra kamikazepiloter mot Brno, det upptäcktes nu att vår Roadcaptain "Undertecknade" inte hade varit tillräcklig uppmärksam på vägvalet under nämnda självmordsfärd, så han lyckades köra fel i en korsning, men upptäckte snart sitt misstag och reparerade detta fortast möjligt med en u-sväng.

Väl framkomna till Brno släcktes törsten på våra ögonstenar, nu inleddes första etappen av vår hemresa på riktigt med 21 mils motorvägskörning i hållande regn till Prag, nödvändigt stopp för återhämtning av våra sittmuskler och intagande av "frisk luft" gjordes ca halvvägs. På ringvägen runt Prag utfördes ny tankning av både människor och maskiner, åter på väg nu mot norr "still raining" och ett nytt "litet" misstag av den inte så uppmärksamma Roadcaptain gjorde att vi nästan kom fel igen, men reddes ut igen med en kanske inte så laglig manöver?

Ca 10 mil senare gjordes ett nytt stopp för att återhämta de förlorade känslorna i div. kroppsdelar och se och häpna regnet hade upphört blå himmel syntes mellan molnen, nu plockades med optimism några av alla regnskydd av, inför fortsatt färd, några mil senare fick vi krypa till korset igen och ta oss av vägen för våran reskompis var tillbaka med lite efterlängtat regn; -/. Vi fick åter ikläda os de fuktiga regnskydden, nu hade min regnjackas blixtlås gett upp andan och vägrade fungera, vad göra, hurra för silvertape, fram med denna underskattade pryl och vips var Kimbo vattentät igen, Vi blev överens om att gilla läget i alla fall, och fortsatte vår färd mot gränsen till polen, nu smalnade vägen betydligt och började sno sig brant upp mod bergen igenom fantastiskt vacker natur och små pittoreska byar som låg på bergsidorna "fy fan att bo längst ner i byn och gå att handla längst upp, klart att ta sig hem går kanske lite lättare", efter ett stort antal hårnålssvängar och otroligt vackra naturscenerier var vi tvungna att stanna till för att dela på de imponerande intrycken som vi alla upplevt, under allmänt stöj och glam återtog vi vår tappra färd mot dom hissande vyer, precis vi hade svängt ut på vägen passerade en grupp tyska motorcyklar oss, där fanns alla sorter av mc, en Trike och en chopper med riktigt högt aphantsstyre "Helvetet det måste vara skitjobbigt att köra aktivt med ett sånt åbäke".

Vi passerade gränsen till Polen, "Det gällde att vara vaken annars missade man den lilla skylten" och vädret var lite blandat så det gick inte så fort för oss, vi hade ju tänkt ta oss helskinnade hem "även om polackerna gjorde vad de kunde för att ta livet av oss med sina vansinniga omkörningar".

Kl ca 18.00 och vi hade nu tillryggalagt ca 40 mil och närmade oss Jelena Gora, en större stad, och hade ca 45 mil kvar till Swinou-nånting, tydligen tyckte vädergudarna att vi hade kört långt nog denna dag, för himlen öppnade sig och slängde hela simbassänger av vatten i huvudet på oss, vi stannade för ny överläggning och beslöt att söka upp närmsta ledig sängplats, massor av skyltar med hotell uppenbarade sig framför oss på vägen in i staden, och vi styrde med gott mod mot ett av dessa genom kaskader av vatten "trodde ett tag att vi kört fel och hamnat i Venedig och började titta efter gondoler" mer eller mindre halvblinda

av regn yrade vi runt ett tag tittande desperat efter nåt hotell, jag gav upp och Hilding tog upp stafettpinnen och kastade sig dödsföraktande fram genom vågarna, stannade till och frågade en farbror som vågat sig ut i ovädret "Hade säkert inget val" och fick vägledning till närmsta hotell, efter ytterligare färd genom den forsande floden så vi ett hoppets ljus framför oss, där låg räddningen Hotell Mercur, vi närmade oss andäktigt detta strålande palats, parkerade hojarna utanför och gick droppande av kallt vatten in i receptionen, steg fram till skattkamrarnas väktare och frågade försynt om där möjligen fanns nån vrå till några våta och kalla resenärer från främmande land, jo då inga problem här finns plats sade denna nu i våra ögon så vänliga själ, pris 96 Euro pr dubbelrum frukost inkluderat , 10 % rabatt vid kontant betalning, men inga hade några Euro på sig, så det var som en berömt motorcyklist från Ystad brukar säga DET ÄR BARA ATT GILLA LÄGET.

Fortsättning följer, för tillfället har eder underdåniga skribent kramp i pekfingret.

ALLA FEL I OVANSTÅENDE ÄR MINA OCH ENDAST PÅ GRUND AV DÅLIGT NÄRMINNE PÅ GRUND AV ROSTSKADER.

Den alltid så rostskadade Kimbo

Söndag Kväll 31/5 Del 5 Den Sista Puh!!

Det beslöts efter en snabb överläggning att bosätta oss för en natt i detta Polska lyxhotell, så ut i skyfallet igen för att parkera våra hojar på den vad vi trodde tillhörande hotellets bevakade parkering, avlastning av våra packningar, och sen en snabb reträtt till hotellets reception. Efter fullgjord betalning gick vi mot hissarna "Nu något fattigare men i alla fall inomhus", vi observerade att vår framfart hade blött ner det mycket eleganta marmorgolvet i lobbyn, och att där var ganska många lite äldre tyska pensionärer som precis hade ankommet med en turistbuss "De tittade på oss med lite ängsliga ögon "Undrar varför"". Väl framme vid hissarna var där kö för att åka upp till de övre våningarna, hissarna var inte särskild stora 1,5 x 1,5 meter men fick ändå rymma upp till 8 personer! "Måtte vara gjorda för små asiater" så vi klämde in oss med våra packningar så många det gick till de två stackars tyska pensionärerna som redan hade bordat dennas stora förskräckelse, åkte upp till 4 våningen för att leta upp våra rum, avtalade att vi skulle mötas nere i restauranten för en välförtjänt måltid i glada vänners lag.

Inne på rummet som inte var så där himla stort som det höga arvudet hade lovat "Där fanns i alla fall en stor skön säng i betydlig bättre standard än kamelsängen på Campen i Olsovec" klädde vi av oss den nu ganska inpyrda mc-utrustningen "Mina stövlar började osa som om där bodde en skunk i varje" och beredde oss för att gå ner och utkräva vår sold i form av en god middag. På vägen ut ur rummet kastade vi en lång blick mot den förhoppningsfullt varma duschen som väntade oss senare.

Väl tills bordssatte avnjöt vi en riktigt god middag i den nu alltid så glada stämningen som var typisk för det här gänget, tiden rann iväg med massor av glada kommentarer om våra strapatser hitintills, och om de som väntade, "Vi hade ju bara ynka 45 mil kvar på resan och nu måste det ju ha färdigtregnat " så vid gott mod beslöts att vi skulle träffas nästa morgon till den redan betalda frukostbuffen, nu märkte vi att det bara var vi kvar i restauranten och att kyparen stod och gäspade i en hörn, så vi bad om notan och betalade för den inte så billiga polska maten "men gött var det".

Tillbaka på rummet avnjöts en underbar varm dusch, och sen på huvudet i säng "somnade nog innan huvudet nådde kudden.

Måndag 1/6

Efter vad som kändes som 5 minuter väcktes jag av min tidsinställda mobil "Va fan kl. var redan 7 på morgonen hade ju knappt stängt ögonen tyckte jag".

Efter den mycket goda frukostbuffen "Printer hade tjuvstartat med massor av kaffe" var det åter dags att samla ihop oss själva och våra tillhörigheter för att åter ge oss ut på vår odysse mot hemlandet, väl nedkomna till våra vid det här lagat ganska så smutsiga moppar påbörjades pålastning av våra packningar, nu blev vi anfallna av en ganska upphetsat farbror som ville ha 30 Zloty pr hoj för parkeringen, vi tyckte att detta ingick i hotellpriset, men det tyckte inte farbror'n som tog Stig i armen och drog honom med bort till den lilla låda som tydligen var någon form av kontor och visade på en prislista vart avgiften tydligt framgick tyckte han, "Möjligen om man begrepp det infödda språket vilket som bekant vi inte gjorde" Men i alla fall kom vi fram till att det tydligen var någon form av privatägt parkering, och ett bra sätt att plocka trötta och våta besökare på pengar, men det var som en berömd

motorcykelpersonlighet från Ystad brukar säga: DET ÄR BARA TILL ATT GILLA LÄGET, och det gjorde vi, "Lite lurade kände vi oss nog".

Tacksam för att vädret nu på morgonen åtminstone var regnfritt även om det var våldans mulet, började vi vår färd mot det varma "Hoppades vi åtminstone" norden, vi förflyttade oss sakta men säkert hemåt med ögonen på helspänn, för att parera alla attacker från polska självmordspiloter. Vår tappra skara av luttrade förare lyckades efter div. stop för bensträckare och bränslepåfyllningar ta oss ca halvvägs, och det var dags för bränslepåfyllning också för de ännu levande, så vi hittade en liten restaurant längs vägen, svängde in och skulle just parkera när en flicka öppnade dörren och viftade avvärjande mot oss" var förmodligen vettskrämd för att inhysa ett gäng grymma Bikers" och pekade bort mot en mack som låg ett par hundra meter tillbaka längs vägen, där fanns tydligen också ett värdshus vart vi kunde stilla vår hunger. Efter att vi parkerat mopparna äntrade vi etablisamentet för att se vad de hade att erbjuda några hungriga vikingar.

Efter intagande av livets nödtorft "Massor av kaffe" tittade vi ut för att se hur väderläget var inför vidare färd, AHHH vår härligt, det käre och länge saknade regnet hade återkommet, "Tror att läget inte gillades så där fruktansvärt mycket precis då" Men där var inget att be för ut till mopparna och hämta in regnställ och div. skydd av lite obeskrivbart utseende "Liknade väldigt mycket plastkassar och silvertape" Med vanlig möda och besvär krånglades dessa på våra trötta kroppar och vi var redo att ta oss an sista sträckan mot Swinou-nånting.

Med några pauser för vanligt underhåll av människor och maskiner närmade vi oss det hägrande målet "Kunde se framför mig en härlig hytt med en mjuk och skön säng på en lyxkryssare som gick till Sverige" En bit innan Szczecin öppnade himlen sig för en riktig Grande Finale med både ljud och ljuseffekter, stormbyar som nästan blåste omkull oss och oceaner av vatten som kom båda uppifrån och nerifrån "passerande lastbilar" och från alla håll "Det kändes nästan som att köra på botten av nåt hav", så hastigheten krympte till nästan stillastående, förtvivlade försökte vi hitta någonstans att skula från detta inferno, och där på vänstra sida av vägen dök där upp en mack med cafeteria, så med livet som insats korsade vi vägen och tog oss under tag med våra hojar. Vi gick som dränkta råttor in och beställde? "Rätt gissat kaffe" snart tinade gänget upp efter det ofrivilliga badet. Vi var bra på det tidsmässigt, hade ju bara 13 mil kvar, så efter lite kaffe och vanligt skämtande och pikningar, Lennart hade nu upptäckt att han inte kunde hitta sin Voucher "Att byta ut mod hemresebiljett" Men efter samtal med Pauline trodde han att det skulle lösa sig ändå mot en liten avgift, så började åskstormen att bedarra och vi kunde fortsätta.

Vi överlevde de sista milen också även om de vansinniga omkörningarna skrämde hicka på oss alla emellanåt "Det var definitivt inga problem med att behålla skärpan även om vi började bli slitna" av väder och mil. Väl framkommen till färjeterminalen fixade vi med biljetter "Det visade sig att Lennart hade glömt sin Voucher på färjan vid nerresan och att den fanns i kiosken".

Bredvid oss stod en svenskregistrerad Saab som hade gjort en vansinnesomkörning bara någon kilometer innan, så vi stod fyra stöddiga Bikers och blängde på honom en stund och han kröp ihop allt mer "Stackaren trodde väl att hans sista stund hade kommit". Väl tillbaka till mopparna besteg vi dessa och gled lugnt och stilla "Stilla och stilla!!! Där var nog lite grann musik spelat av en kvartett bestående av Roadhouse och V & H + Guldvingeviskning"

förbi alla köer och kurs mod MS Skania för ombordkörning och surring av dessa ädla springare som hade tagit oss den långa färden hit.

Efter att vi hade konstaterat att de var ordentligt fastsurrade steg vi upp för en jävla massa trappor "kanske inte så många men det kändes så" Åter igen var det dags att avmontera dom efterhand ganska så bedagade mc-kläderna "Det började nästan kännas som ett straff att vistas i samma hytt som dessa, lukten ska vi inte ens tala om!!" Vi samlades åter för en god middag i riktiga vänners sällskap: Ankbröst med persikor och karamellsås, filé Oscar med äkta sparris "Mm va gött" Vi konstaterade tufft att denna rideout hade varit a peace of cake, och självklart tyckte dessa tuffa Bikers: klart att detta gjorde vi gärna om igen "Kanske inte nu med det samma men senare" Efter i vanlig ordning avnjutit kvällen med massor av berättelser och många goa skratt drog vi oss tillbaka till våra väldoftande lyor.

Tisdag 2/6

Samlades åter på morgonen för att avnjuta vår sista måltid ihop, lite vemodigt men samtidigt en glädje över att ha klarat denna pärs välbehållna och en stilla längtan att komma hem till våra nära och kära "För inte att glömma längtan efter att möta våra bröder i Chapter 076 och få berätta om våra upplevelser och få visa alla bilder vi tagit" Så var det åter dags att krypa ner i fartygets inre för att återse våra trogna reskamrater på hjul, de hade åter klarat resan galant och nästan vibrerade av glädje att också återse oss "Ja det var väl färjans motorer som åstadkom vibbarna förstås men ändå" Åter på Moder Sveas jord stannade vi till utanför terminalen, och tog adjö av våra tvillingar "fan vad mina tårar var nära, hade fått skylla på damm i ögonen, regnet kunde jag för en gångs skull inte skylla på för den lyste med sin frånvaro"

Sista etappen för Stig & Rosa, Gerd & Kimbo på 12 mil i solsken var som en tur runt kvarteret i sammanlikning med vad vi tidigare hade varit med om, "I ren trots körde vi via Sjöborakan och lät Mr Vance & Mr Hines spela en rejäl melodi för våra vänner på vägarna "Fnys" Det kändes som plåster på såret sen före gången vi passerade denna plats "Tyvärr fanns dom inte där men likaväl kändes det bra"

Inga mera dramatiska händelser utspelade sig under denna slutetapp "Förutom att vi blev omkörda av en polack som vanligt vid heldragna linjer"

Nu har jag babblat färdigt om Chapter 076's spännande äventyr i främmande land och kan konstatera att som EN STOR VÄN TILL MIG från Ystad en gång sa BARA MAN GILLAR LÄGET så har man himla roligt ihop med sina vänner.

ALLA FEL OCH MISSFÖRSTÅND I OVANSTÅENDE TEXT ÄR MINA EGNA OCH KAN DÄRFÖR BARA LASTAS MIG.

Den alltid så gillande av läget Kimbo